

Colonia Dignidad – Naziści, Pinochet i CIA

26 maja 2017

Colonia Dignidad (La Sociedad Benefactora y Educacional Dignidad – dzisiaj znana pod nazwą Villa Baviera) to osada założona w latach 1950. przez niemieckich repatriantów i Chilijczyków (głównie niemieckiego pochodzenia) w południowym Chile. Osada położona w górskim, malowniczym, odizolowanym regionie Chile, niedaleko Parral, 350 km na południe od stolicy Chile, Santiago, w prowincji Linares której specyficzny mikroklimat i szata roślinna bardzo przypominały bawarskie stoki Alp, stanowiła idealne miejsce dla przybyszy z Niemiec.

Ta spokojna dzisiaj miejscowość, ma za sobą jednak bardzo burzliwą historię. W 1961 do miejscowości przybył z Niemiec były nazistowski zbrodniarz, Paul Schäfer Schneider (urodzony w 1921 niedaleko Bonn), który cudem unikając sądu w powojennych Niemczech (co wskazuje, że już wtedy mógł on mieć bogatych protektorów), uciekł z ojczyzny dopiero w 1959 roku, kiedy władze RFN postawiły mu zarzut pedofilii na dwóch sierotach wojennych w ewangelickim domu opieki, gdzie Paul Schäfer pełnił posługę duchownego. Pozwolenie na pobyt i rozwinięcie Colonia Dignidad, wydał Schäferowi konserwatywny prezydent Chile, Jorge Alessandri. Paul Schäfer w czasie II wojny światowej był najpierw członkiem Hitlerjugend, a później jako lekarz służył w Luftwaffe. Był zaangażowanym i bardzo gorliwym nazistą, antykomunistą i kaznodzieją baptystycznym. Oprócz Schäfera, schronienie w Colonia Dignidad znalazło wielu innych ex-nazistów którzy pomogli mu przejąć władzę w osadzie i stać się kimś w rodzaju wodza, posiadającego władzę absolutną nad mieszkańcami wioski. Z czasem mieszkańcy kolonii zostali całkowicie podporządkowani nowemu przywódcy, zmuszeni do chodzenia w tradycyjnych bawarskich strojach ludowych, poddani nieustannej inwigilacji i indoktrynacji, zakazane było

używanie telefonów, radia i telewizji, czytanie gazet i jakikolwiek kontakt z światem zewnętrznym, panował ścisły rygor podziału zajęć i obowiązek pracy na rzecz wspólnoty, ścisła separacja płci, codzienne wspólne modlitwy i śpiewy w zborze, zakazany był seks pozamałżeński a niektórzy oporni szprycowani byli narkotykami dla zmniejszenia ich potrzeb i stępienia umysłu. Paul Schäfer stworzył w Colonia Dignidad coś na wzór kultu, w którym sam zajmował centralną rolę jako polityczny i duchowy przywódca osady, uważany przez niektórych niemal za Boga. Stosowanie bardzo surowej dyscypliny Paul Schäfer tłumaczył mówiąc, że: „Dyscyplina wzbogaca duchowo”. Większość mieszkańców łatwo uległa charyzmatycznemu wodzowi i dobrowolnie poddała się jego władzy, ci zaś którzy stwarzali problemy spotykali się z przemocą fizyczną i psychiczną, biciem, chłostą i podtapianiem, obcinaniem racji żywnościowych, zamykani byli na wiele dni w izolatkach, poddawani ostracyzmowi i odsuwani od życia wspólnoty. Paul Schäfer do tego stopnia zawładnął umysłami mieszkańców, że nie protestowali oni nawet wtedy gdy ten dopuszczał się aktów pedofilii na młodych chłopcach, fałszowania dokumentów, defraudowania funduszy wspólnoty i innych przestępstw.

Początkowo władze Chile podejrzliwie patrzyły na podejrzaną kolonię i jej ex-nazistowskich włodarzy, ale też nie interweniowały (mimo chodzących już wtedy na jej temat niepokojących plotek) i nie ingerowały w jej sprawy nie chcąc zepsuć relacji z RFN. Wszystko zmieniło się po 1973 roku. W 1970 roku władzę w Chile objął demokratycznie wybrany i popierany przez większość społeczeństwa, polityk Salvador Allende, który stanął na czele koalicji partii lewicowych i chadeckich, Front Jedności Ludowej” (Unidad Popular). Salvador Allende jak to przystało na męża stanu, od razu po objęciu urzędu przystąpił do kluczowych reform mających na celu dobro kraju i poprawę bytu jego mieszkańców, jak nacjonalizacja głównego chilijskiego koncernu wydobywania miedzi, Codelco, który przedtem znajdował się w rękach prywatnych amerykańskich korporacji (korporacji Anacoda należącej do do rodzin

Rockefeller i Rothschild, oraz ITT i Kennecott), a blisko 90% zysku z kopalni miedzi transferowane było za granicę (co de facto oznaczało, że Chile okradane było ze swych bogactw naturalnych, na podstawie niesprawiedliwych umów zawartych przez wcześniejsze skorumpowane rządy). Po nacjonalizacji wydobycia miedzi całość zysków z kopalni trafiała do Chile, a kolejne zmiany jak reforma rolna, nacjonalizacja banków, wprowadzenie powszechnych ubezpieczeń i opieki socjalnej, przyczyniły się do poprawy sytuacji w kraju (Chile w latach 1971–1972 odnotowało 7% wzrost gospodarczy (najwyższa pozycja od 15 lat), wzrost produkcji przemysłowej wyniósł 10% w ciągu roku, w 1971 o 10,4% wzrosła konsumpcja na głowę mieszkańca, stopa inflacji spadła z 36,1% w 1970 do 22,1% w 1971 roku a średnie płace realne wzrosły o 22,3% w 1971 roku). Działania te rozwścieczyły administrację USA prezydenta Richarda Nixona (którego kampanie prezydencką wpierały wspomniane rodziny Rockefeller i Rothschild) i przedstawicieli kręgów korporacyjnych, co sprawiło że opłacili oni kampanię oszczerstw w prasie amerykańskiej i chilijskiej w latach 1970-1973, organizowali przy pomocy CIA i wewnętrznej opozycji akcje dywersyjne połączone z rozpowszechnianiem plotek o rzekomej współpracy Allende z wywiadem Kuby i ZSRR w celu ustanowienia w kraju dyktatury proletariatu, oraz aktywnie wspierali skrajnie prawicową, neofaszystowską organizację terrorystyczną Front Narodowy Ojczyzna i Wolność (Frente Nacionalista Patria y Libertad), dokonującą zamachów i ataków bombowych na urzędników i polityków rządowych. Zaostrzono również presję gospodarczą i polityczną na rząd Allende (Sekretarz stanu Henry Kissinger złożył w ONZ wniosek o sankcję na chilijską miedź), a na przełomie 1972-73 przeprowadzono atak spekulacyjny na chilijską walutę i sabotaż gospodarki Chile (mimo wywołanej wtedy inflacji, płace realne i wzrost gospodarczy wciąż rosły). 11 września 1973 opozycja w wojsku przy wsparciu CIA i przy aprobachie Frente Nacionalista Patria y Libertad dokonał zamachu stanu obalając urzędującego, demokratycznie wybranego, prezydenta i zmuszając go do popełnienia samobójstwa. Wtedy to przy wsparciu administracji

Nixona władzę w Chile przejął marionetkowy dyktator Augusto Pinochet, który szybko zawiesił swobody demokratyczne i obywatelskie i ponownie sprywatyzował strategiczne koncerny oddając je amerykańskim korporacjom. Bardzo prawdopodobne jest, że swój udział poprzez dzielenie się doświadczeniem i wsparcie logistyczne, w puczu, mieli ukrywający się w Chile ex-naziści, którzy wraz z Frente Nacionalista Patria y Libertad pomogli potem w formowaniu tajnej policji Pinocheta – DINA (Dirección Nacional de Inteligencia – Narodowa Dyrekcja Wywiadu) – odgrywającej kluczową rolę w aparacie terroru reżimu Pinocheta.

11 września 1973 było kluczową datą dla Paula Schäfera i wielu ukrywających się w Chile ex-nazistów, ale bowiem od tego momentu zaczęła się dla nich złoty okres w historii tego kraju, kiedy nie musieli się już dłużej ukrywać, a stali się koherentną częścią reżimowej maszyny Generała Pinocheta, otwarcie popieranego przez rząd USA, mogąc piastować nawet prominentne stanowiska w reżimowej administracji, wojsku i tajnej policji (SS-Standartenführer Walter Rauff, blisko zaprzyjaźniony z Augusto Pinochetem były esesman, pełnił rolę doradcy do spraw technicznych i współorganizował formowanie policji DINA), a ich działania były aktywnie wspierane przez dyktatora. Wpływy Niemców i byłych nazistów w Chile za Pinocheta bardzo wzrosły, podobnie jak poczucie bezpieczeństwa (chilijskie służby aktywnie chroniły ich przed międzynarodowymi organami ścigania, łowcami nazistów i agentami MOSSAD-u polującymi w tym czasie na zbiegłych nazistów), gdyż jeszcze do niedawna widmo schwytaniem lub zabójstwa przez służby Izraela wzbudzało u nich paranoiczne niemal strach, w czasie kiedy wciąż świeże były w ich pamięci wydarzenia z 1962 roku, kiedy to w Buenos Aires (w pobliskiej Argentynie) schwytany został przez agentów MOSSAD-u i wywieziony do Izraela, Adolf Eichmann.

Wysoki, lekko zgarbiony, krępej budowy ciała, z siwymi włosami i szklanym okiem, pewny siebie i stanowczy, charyzmatyczny ex-

nazista, choć większość dorosłego życia spędził w Chile, opanował jedynie w stopniu średnim znajomość języka hiszpańskiego i mówił z bardzo wyraźnym akcentem. Paul Schäfer potrafił doskonale manipulować ludźmi i wpływać na ich zachowanie, w pierwszym kontakcie wzbudzał zaufanie, niczym ciepły, sympatyczny, starszy Pan, bez problemu nawiązywał kontakt z ludźmi i narzucał im swoje wizje, przekonania i poglądy. Uchodził za „niegroźnego” ekscentryka, a jego poglądy opisywano jako konserwatywne, tradycjonalistyczne i zbliżone trochę do amerykańskich Mennonitów (odłam anabaptystów zbliżony do Amiszów). Szanowany chilijski psychiatra, Otto Dorr Zegers, powiedział nawet o nim w wywiadzie dla New York Timesa: „Znam go, i lubię go”. Wykorzystując swoje wrodzone talenty i podobieństwa w wyznawanych poglądach, Paul Schäfer szybko nawiązał kontakty z prominentnymi postaciami reżimu (w tym z samym Pinochetem) i osobiście przyjaźnił się z szefem tajnej policji chilijskiej – DINA – Juanem Manuelem Contreras (co potwierdził później w wywiadzie dla Los Angeles Times syn Contrerasa). Po raz pierwszy Augusto Pinochet i Juanem Manuelem Contreras odwiedzili Colonia Dignidad w 1974 roku i od razu nawiązali współpracę z Paułem Schäferem, obiecując protekcję i wsparcie w zamian za udostępnienie znajdującego się na terenie kolonii kompleksu baraków do użytku tajnej policji, gdzie korzystając z doświadczenia ex-nazistów, chilijscy oprawcy przetrzymywali, torturowali, przesłuchiwali i zabijali wrogów reżimu, czyniąc z tego miejsce drugie po Villi Grimaldi miejsce kaźni, owianych złą sławą jednostek DINA. Przeszkolone przez CIA (sam szef DINA, Juan Contreras, był opłacanym agentem i informatorem CIA), wspierane przez byłych nazistów mieszkających w Chile i bojowników Frente Nacionalista Patria y Libertad, oddziały DINA stały się śmiertelnie skuteczne w zwalczaniu opozycji i wrogów reżimu. Tym czasem Colonia Dignidad pod twardą ręką Schäfera i opieką Pinocheta, stała się niemal państwem w państwie, odizolowana od reszty kraju osada osiągnęła stan ok 300 mieszkańców i obszar 137 km² będąc przy tym w pełni samowystarczalną i bardzo dobrze zorganizowaną. Kolonia posiadała własną szkołę,

szpital, małą elektrownię, tartak, magazyny, młyn, dwa pasy startowe, liczne biura z których przedsiębiorczy Niemcy prowadzili swoje interesy, i pola uprawne. Przypuszcza się, że Colonia Dignidad była miejscem prania brudnych pieniędzy i była hojnie sponsorowana przez anonimowych darczyńców, wszak ta malutka osada była bardzo dobrze dofinansowana i zaopatrzona jak na ubogi region w którym się znajdowała. Otoczona wysokim murem z drutem kolczastym i wieżyczkami strażniczymi, odcięta od świata osada stanowiła niemal twierdzę, wewnątrz której uwięzieni byli jej mieszkańcy i więźniowie polityczni reżimu Pinocheta. Ponadto w osadzie znajdowało się laboratorium broni chemicznej i biologicznej, składy z bronią i dobrze zamaskowana sieć podziemnych tuneli z dobrze wyposażonymi pomieszczeniami (w których przez jakiś czas ukrywał się osławiony doktor-sadysta z obozu Auschwitz-Birkenau, Josef Mengele, oraz Martin Bormann i inni nazistowscy zbrodniarze, o czym CIA w tym czasie doskonale wiedziało). Świat pozostawał głuchy na cierpienie ludzi znajdujących się w tym urokliwym zakątku Andów, w rękach sadystów, Paul Schäfer i Juana Manuela Contrerasa. Jednak wszystko to miało się wkrótce zmienić.

Pod wpływem silnej presji, tak z kraju jak i z zagranicy, Augusto Pinochet zdecydował się w końcu by pod koniec lat 1980. przeprowadzić demokratyzację kraju i pierwsze od niemal dwóch dekad wolne wybory. W 1989 Pinochet po wycofaniu się z wyborów prezydenckich i utracił władzę na rzecz chadeckiego lidera Patricio Aylwin, jednak jako byłemu prezydentowi przysługiwało mu miejsce w senacie i dożywotni immunitet, co nie przeszkodziło władzom brytyjskim aresztować Pinocheta w 1998 roku kiedy ten udał się do Londynu celem odbycia operacji kręgosłupa. Czując coraz bardziej wiatr nadchodzących zmian i oddech sprawiedliwości na plecach, Paul Schäfer Schneider zaginął 20 Maja 1997 roku, prawdopodobnie uciekając przez Andy do sąsiedniej Argentyny. W 2004 roku Sąd Najwyższy Chile wydał na niego zaocznie wyrok skazujący za 25 przypadków pedofilii, popełnionej przez Paula Schäfera w Colonia Dignidad. Sam

Schäfera został odnaleziony dopiero 8 lat od swego zaginięcia, 10 marca 2005 roku na przedmieściach argentyńskiego miasteczka Las Acacias, 40 km od Buenos Aires. Zbrodniarz, po negocjacjach rządów chilijskiego i argentyńskiego, został odesłany do Chile gdzie wznowiono jego proces i oskarżono dodatkowo o zaginięcie w 1976 politycznego aktywisty, Juana Maino, oraz Borisa Weisfeilerza, porwania i przetrzymywanie ludzi i inne nadużycia których dopuścił się w Colonia Dignidad we współpracy z policją polityczną – DINA i reżimem Pinocheta. 24 Maja 2006 roku Paul Schäfer został skazany na 33 lata więzienia i zapłatę 770 milionów pesos (w przybliżeniu ok 1.5 miliona dolarów amerykańskich) za nadużycia seksualne wobec 25 chłopców, w tym 20 przypadków niemoralnego zachowania i 5 przypadków gwałtu (dopiero po jego śmierci na jaw wyszły nowe przypadki pedofilii, których w sumie mogło być nawet 70). Paul Schäfer Schneider zmarł 24 kwietnia 2010 roku, na atak serca, w przywzięziennym szpitalu w Santiago de Chile. Miał wtedy 88 lat i zabrał do grobu wiele tajemnic, które do dzisiaj są tematem spekulacji.

Po upadku reżimu Pinocheta badaniem zbrodni DINA i Colonii Dignidad zajęły się Amnesty International i chilijska Narodowa Komisja Prawdy i Pojednania, które potwierdziły ścisłą współpracę Schäfera z tajną policją (potwierdził ją również amerykański emigrant w Chile, były agent CIA i DINA, Michael Townley). Wciąż zagadkowa pozostaje w tym wszystkim rola CIA, która nawet jeśli nie uczestniczyła bezpośrednio we wspieraniu reżimu Pinocheta i pomaganiu ukrywającym się byłym nazistom (czemu oficjalnie zaprzecza), to bez wątpienia robiła to pośrednio i o wszystkim wiedziała, wszak szef DINA, Juan Contreras, był jednocześnie agentem CIA a jego doradcą w DINA był w tym czasie były esesman, Walter Rauff, ścigany międzynarodowym listem gończym, z czego Juan Contreras i Michael Townley bez wątpienia zdawali sobie sprawę, pracując w chilijskiej tajnej policji. Ponadto Juan Contreras przyjaźnił się osobiście z Schäferem i przybywał w Colonia Dignidad prawdopodobnie w tym samym czasie, gdy ukrywali się tam Josef

Mengele i Martin Bormann. Od zakończenia II wojny światowej wiele się zmieniło, i byli naziści z dawnych wrogów stali się nieoficjalnym sojusznikiem CIA i administracji USA, wykorzystywanym do zwalczania tak prawdziwych jak i urojonych komunistów, czy innych niewygodnych polityków w Ameryce Południowej (Operacja Kondor i Operacja Kolombo) walczących przeciwko lepkiemu łapom Waszyngtonu i Wall Street. „Brudny sojusz” pomiędzy CIA, ukrywającymi się w Ameryce Południowej ex-nazistami i prawicowymi dyktatorami (jak Pinochet czy Videala) jest niestety faktem, choć w niektórych środowiskach wciąż wstydliwie przemilczanym lub bagatelizowanym.

Autorstwo: Kamikadze91

Źródła: ZaKulisami24.blogspot.com, WolneMedia.net

BIBLIOGRAFIA

1. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/4340591.stm>
2. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/8641882.stm>
3. <https://theamericanscholar.org/the-torture-colony/#.WSQZXZKLTs0>
4. <https://www.theguardian.com/world/2005/mar/12/warcrimes.chile>
5. <http://www.telegraph.co.uk/films/2016/07/01/what-happened-in-colonia-inside-the-terrifying-nazi-cult-that-in/>
6. <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/04/25/AR2010042503221.html>
7. <http://www.dw.com/en/german-cult-leader-in-chile-gets-20-year-sentence/a-2031481>

8.

<http://www.giornalettismo.com/archives/102268/villa-baviera-colonia-dignidad/>

9.

<https://www.bloomberg.com/news/articles/2014-02-27/villa-baviera-chiles-torture-colony-tourist-trap>

10. <http://www.bbc.com/news/world-latin-america-19340756>

11.

<http://www.aljazeera.com/programmes/aljazeeracorrespondent/2013/10/tales-torture-2013103081121394171.html>

12. <http://operation-gladio.net/colonia-dignidad>

13.

http://internacional.elpais.com/internacional/2015/08/08/actualidad/1439057926_849345.html

14. <https://www.wsws.org/en/articles/2000/09/chil-s27.html>

15. https://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Sch%C3%A4fer

16. https://en.wikipedia.org/wiki/Augusto_Pinochet

17. https://en.wikipedia.org/wiki/Salvador_Allende

18.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Government_Junta_of_Chile_\(1973\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Government_Junta_of_Chile_(1973))

19. https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Townley

20.

https://en.wikipedia.org/wiki/Direcci%C3%B3n_de_Inteligencia_Nacional

21. https://en.wikipedia.org/wiki/Fatherland_and_Liberty